

РЕШЕНИЕ

№ 328

гр. Кюстендил, 02.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети септември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Росица Б. Савова

Членове: Татяна Хр. Костадинова
 Елисавета Г. Деянчева

при участието на секретаря Симона Р. Цикова
като разгледа докладваното от Татяна Хр. Костадинова Въззивно гражданско дело № 20231500500290 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл.437, ал.2 вр. чл. 435 ГПК.

Образувано е по жалба с вх. № 1029/09.05.2023 г. по описа на ДСИ при Районен съд - *** подадена от Е. Б. Р., ЕГН *****, с адрес: гр. *** ул. „****“ № 89, с която се обжалват изпълнителни действия на съдебния изпълнител при ДнРС, изразяващи се в насрочване на опис на идеални части от недвижим имот за дата 26.05.2023 г. и 26.06.2023 г. по изп. дело № 187/2014 г. по описа на ДСИ при Районен съд – Дупница.

Жалбоподателят оспорва насрочения за 26.05.2023 г., респ. 26.06.2023 г. от ДСИ опис на недвижим имот с доводи за неговата незаконосъобразност. Твърди, че не е страна- длъжник в производството по принудително изпълнение, че е добросъвестен купувач на процесния недвижим имот, който закупил на 28.02.2022 г. без знанието, че имотът бил обременен с тежести. Искането е за прекратяване на образуваното пред ДСИ при РС - Дупница изпълнително дело поради погасяване на вземането по давност.

Към въззивната жалба са представени справка № 564919/03.05.2023 г. от СВ – Дупница; Нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот *** от 28.02.2022 г. по описа на Нотариус Деница Гърнева; пР.ка за принудително изпълнение изх. № 2585/11.04.2023г. и съобщение до съсобственик изх. № 2586/11.04.2023г.

В законоустановения срок е постъпил отговор - възражение по жалбата от страна на вискателя – Н. Н. Д., чрез пълномощника й адв. Т. Б., чрез които се оспорва нейната допустимост. Изразява се становище за неоснователност на жалбата и се оспорват изложените в нея твърдения. Искането е за оставяне на жалбата без уважение. Претендират се разноси за адвокатско възнаграждение.

По делото са постъпили мотиви от страна на ДСИ Г. Ш., чрез които органа по принудително изпълнение излага съображения за неоснователност на депозираната жалба. Позова се на ТР № 4/11.03.2019 г. по т.д. № 4/2017 г. на ОСГТК, както и разпоредбите на чл.113 ЗС, чл. 599 и чл. 453 ГПК.

Кюстендилският окръжен съд, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 12 от ГПК, намира за установено следното:

При служебна проверка за допустимост на жалбата настоящият съдебен състав намира същата за допустима като подадена срещу подлежащо на обжалване действие на съдебен изпълнител, от страна по делото, която има интерес от обжалването и е подадена в срока по чл. 436, ал. 1 от ГПК. Жалбата по реда на чл. 435, ал. 4 от ГПК е допустима и е налице правен интерес от защитата по този ред, когато по започнало принудително изпълнение за парично вземане са предприети изпълнителните действия върху дадена вещ, които засягат права на третото лице и то отрича правата на длъжника върху вещта, предмет на изпълнението – по аргумент от мотивите в т. IV от Тълкувателно решение № 3/2015 от 10.07.2017 г. по т. д. № 3/2015 г. на ВКС, ОСГТК.

При служебната проверка за редовност на жалбата се установява, че същата отговаря на изискванията на чл. 436, ал. 4 от ГПК, във връзка с чл. 260, т. 1, 2, 4 и 7 и чл. 261 от ГПК.

Съгласно чл. 437, ал. 3 от ГПК, съдът разглежда жалбата въз основа на данните в изпълнителното дело и представените от страните доказателства. В тази връзка и след осъществената проверка съдът намира, че оспореният акт на съдебния изпълнител е валиден и допустим.

Изпълнително дело №20141510400187 г. по описа на СИС при РС Дупница е образувано по молба на вискателя Н. Н. Д. на основание изпълнителен лист от 09.10.2014 г., издаден въз основа на Решение №824/02.12.2005 г. по гр.д.№1861/2005 г. по описа на РС – *** с което Р. Г. Д. е осъдена да заплаща месечна издръжка на дъщеря си Н. Н. Д..

В хода на производството по искане на вискателя, на основание чл.449, ал.2 ГПК, е наложена възбрана с молба, вписана в СВ при РС Дупница с вх.№ 1641/28.04.2015 г., Акт №80, том първи, имотна партида 45716 върху притежаваните от длъжника $\frac{1}{2}$ иделани части от поземлен имот с планоснимачен номер 4751, попадащ в парцел XLVIII, в квартал 171 по регулационния план на гр. *** с площ за имота 448 кв.м., ведно с $\frac{1}{2}$ от мазе с площ от 20 кв.м., ведно с $\frac{1}{2}$ от таванско помещение с площ от 100 кв.

По делото е представено Удостоверение за идентичност на урегулиран поземлен имот от Община *** от което е видно, че възбраненият имот е идентичен и представлява Поземлен имот с идентификатор *** по КККР на гр. *** одобрени със Заповед №300-5-56/30.07.2004 г. на Изпълнителния директор на АГКК, с адрес на поземления имот: гр. *** ул. „***“ №89, с площ от 385 кв.м., с предназначение на територията: урбанизирана, с начин на трайно ползване: ниско застрояване, с номер по

предходен план: 4751, квартал 171, парцел ***

Видно от нотариален акт за покупко – продажба на недвижим имот №61, том първи, рег.№1097, дело №49 от 28.02.2022 г. И.Г.П. и Р. Г. П. продават на Е. Б. Р. процесния недвижим имот.

С протокол от 10.04.2023 г. на органа по принудително изпълнение е определена дата 26.06.2023 г. за извършването на опис по отношение на гореописания недвижим имот, а именно $\frac{1}{2}$ иделана част от поземелн имот с идентификатор ***, като от описане е насочен по отношение на находящите се в имота постройки.

При така установените факти, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно разпоредбата на чл. 435, ал. 4 ГПК, трето лице може да обжалва действията на съдебния изпълнител само когато изпълнението е насочено върху вещи, които в деня на запора, възбраната или предаването, ако се отнася за движима вещ, се намират във владение на това лице. Жалбата не се уважава, ако се установи, че вещта е била собствена на длъжника при налагане на запора или възбраната.

Предмет на производството по обжалване по чл. 435, ал. 4 от ГПК е законосъобразността на действието на съдебния изпълнител и въпросът за собствеността на веща, върху която е насочено принудителното изпълнение се разглежда доколкото е необходимо да се установи законосъобразността или не на обжалваното действие.

Възбраната на недвижим имот, наложена в хода на образувано производство по индивидуално принудително изпълнение, цели да запази недвижимите имоти на длъжника в неговия патримониум и осигури ефективната реализация на установеното със сила на пресъдено нещо, изпълнителна сила или конститутивно действие имуществено право на кредитора (взискател), чрез установената от законодателя с разпоредбата на чл. 453 ГПК непротивопоставимост на последвало наложената възбрана разпореждане или учредяването на вещни права, извършени от собственика на имота. Възбраната в изпълнителното производство е абсолютна процесуална предпоставка за допустимостта на изпълнителното действие опис, който е част от изпълнителния способ публична продан, по аргумент от чл. 483 ГПК. Изпълнението върху недвижим имот обичайно протича в две фази: обезпечителна (налагане на възбрана) и изпълнителна (извършване на опис, оценка и публична продан на вещта). С вписване на възбраната, последващите разпореждания на длъжника с възбранения имот са непротивопоставими на взискателя и присъединените кредитори. Поради това действие на възбраната взискателят и присъединените кредитори по чл. 456 ГПК ще могат да се удовлетворят от цената на имота въпреки последващи разпореждания на длъжника и независимо от претенциите на трети лица към възбранения имот.

В ТР №4 от 11.03.2019 г. по т.д.№4/2017 г. на ОСГТК на ВКС е прието

разбирането, че разпоредителните действия на длъжника са непротивопоставими на лицето, в чиято полза е наложен запорът или възбраната. Поради тази непротивопоставимост лицето, в чиято полза е наложен запорът или възбраната, може да осъществи принудително изпълнение върху възбранения имот или запорираната движима вещ или вземане.

От гореизложеното е видно, че жалбоподателят не е бил собственик на процесния имот към момента на налагане на възбраната върху имота през 2015 година. Тази възбрана не е отменена или заличена и все още обезпечава вземането на вискателя и носи последиците на чл. 452, ал. 1 и 2 от ГПК, според които разпоредби извършените от длъжника разпореждания на възбранен имот след вписването на възбраната са недействителни спрямо вискателя и присъдените се кредитори.

При наличие на вписана възбрана върху имота, предмет на изпълнението и насочен опис по отношение на него, настоящият съдебен състав намира, че действията на ДСИ са законосъобразни.

Съобразявайки изложеното съдът намира жалбата за неоснователна и като такава следва да бъде оставена без уважение.

Мотивиран от горното, Кюстендилският окръжен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба с вх. № 1029/09.05.2023 г. по описа на ДСИ при Районен съд - *** подадена от Е. Б. Р., насочена срещу изпълнителни действия на съдебния изпълнител при ДнРС, изразяващи се в насрочване на опис на идеални части от недвижим имот за дата 26.05.2023 г. и 26.06.2023 г. по изп. дело № 187/2014 г. по описа на ДСИ при Районен съд – Дупница.

Решението е окончателно по аргумент от разпоредбата на чл. 437, ал. 4, изр. 2 ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____